

*Campanas de Bastabales,
Cando vos oyo tocar,
Mórrome de soidades.*

I

Cando vos oyo tocar,
Campaniñas, campaniñas,
Sin querer torno á chorar.

Cando de lonxe vos oyo,
Penso que por min chamades,
E das entrañas me doyo.

Dóyome de dor ferida,
Qu' antes tiña vida enteira,
Y oxe teño media vida.

Solo media me deixaron
Os que d' aló me trouxeron,
Os que d' aló me roubaron.

Non me roubaran, traidores,
¡Ay! uns amores toliños,
¡Ay! uns toliños amores.

Qu' os amores xa fuxiron,
As soidades viñeron...
De pena me consumiron.

II

Aló pó la mañanciña
Subo enriba dos outeiros,
Lixeiriña, lixeiriña.

Com' unha craba lixeira,
Para oír das campaniñas
A batalada pirmeira.

A pirmeira d' alborada
Que me traen os airiños,
Por me ver mais consolada.

Por me ver menos chorosa,
Nas suas alas má traen
Rebuldeira e queixumbrosa.

Queixumbrosa e retembrando
Por antr' e verd' espesura,
Por antr' o verde arborado.

E pó la verde pradeira,
Por riba da veiga llana
Rebuldeira e rebuldeira.

III

Paseniño, paseniño,
Vou pó la tarde calada,
De Bastabales camiño.

Camiño do meu contento;
Y en tant' o sol non s' esconde,
Nunha pedriña me sento.

E sentada estou mirando,
Com' á lua vay sahando,
Com' ó sol se vay deitando.

Cál se deita, cál s' esconde
Mentras tanto corre á lua
Sin saberse para donde.

Para donde vay tan soya,
Sin qu' á os tristes qu' á miramos
Nin nos fale, nin nos oya.

Que si oira e nos falara,
Moitas cousas lle dixera,
Moitas cousas lle contara.

IV

Cada estrela, o seu diamante;
Cada nube, branca pruma,
Trist' á lua marcha diante.

Diante marcha crarexando
Veigas, prados, montes, rios,
Dond' ó dia, vay faltando.

Falt' ó dia, e noit' escura
Vaixa, vaixa, pouc' á pouco,
Por montañas de verdura.

De verdur' e de follaxe,
Salpicada de fontañas
Vaixo á sombra do ramaxe.

Do ramaxe donde cantan
Paxariños piadores,
Que c' á aurora se levantan.

Que c' á noite s' adormecen
Para que canten os grilos
Que c' as sombras aparecen.

V

Corre ó vento, ó rio pasa,
Corren nubes, nubes corren
Camiño da miña casa.

Miña casa, meu abrigo:
Vanse todos, eu me quedo,
Sin compañía, nin amigo.

Eu me quedo contemplando
As laradas d' ás casiñas
Por quen vivo suspirando.

Ven á noite... morre ó dia,
As campanas tocan lonxe
O tocar d' *Ave Maria*.

Elas tocan pra que rece,
Eu non rezo, qu' os saloucos
Afogandome parece
Que por min tèn que rezar;
*Campanas de Bastabales,
Cando vos oyo tocar,
Mórrome de soidades.*

**"Campanas de Bastabales"
en Rosalía de Castro, *Cantares
gallegos*, 1863.**

